

PIORECZKO (11) *sb n*

Pierwsze o pochylone; e oraz drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -eczko).

sg *N* pióreczko (4). ◇ **[G pióreczka.]** ◇ *A* pióreczko (1). ◇ *I* pióreczki(e)m (1). ◇ *L* pióreczku (3).
◇ *pl G* pióreczek (1). ◇ *I* pióreczki (1).

Sł stp brak, Cn s.v. pióro, piorko, Linde XVI w.

Dem. od „piorko” (11) :

1. Od znac. podstawowego; plumula Mącz; pennula Calep (7) : Pátrzayże ná promienie/ gdy gmách przenikáią/ Iáko prochy s pióreczki po nich fie miefzáią. *RejWiz* 154, 145v; *Mącz* 306c; *Calep* 773a.

[Przysłowie: [sługa] Nie wiedząc jeszcze w tym kraju przebiegu, Konia chcąc poić, spadł z przykrego brzegu, gdzie sie tak prędko od brzegu oddalił, Nieinak, jako pióreczko opalił. Otwin(?)Erot 71.]

[Przen (aluzja do nazwiska „Hus” ‘gęś’):

Fraza: »y pióreczka po nim nie zostało« = *zginął bez śladu:* Alić Hus zgorzał prawie iáko gęś y pióreczká po nim nie zoftáło *ŁaszczOkulary G2.*]

a. Ozdoba (3) : Bieretek s feretkami á pióreczko zá nim/ Láńcufzek z álfzbániczkíem á ferdeczko ná nim. *RejWiz* 53v; *RejZwierc* 89v; Doftáníe fie y w pióreczku Zá czapkę ná páchołeczku. *MWilkHist* E4v.

2. Od znac. ‘narzędzie pisarskie’; w przen (2) : [Przetoż nielza jedno też o to ciebie prosić, [...] Abyś łaską swą świętą sam raczył kierować Moje proste pióreczko i tak je sprawować, By twojej Boskiej chwały najprzedniej broniło *Apolog* 6.]

Fraza: »pióreczko może płynąć [za czym]« = *można o tym pisać (1):* Iuż befpiecznie pióreczko zá nią [za cnotą] może płynąć/ A gdzye fie oná kąpie przy niey fie ochynąć. *RejWiz* 3.

Zwrot: »pióreczkiem szyrmować« (1): Iáko ktoś Apellefá/ nápifał miánuiąc/ Sam fie zwał Orfeufzem/ pyóreczkiem fzyrmuiąc. *RejZwierz* A4.

3. Od znac. ‘strzępek, wiórek’ (2) : Náwożili [*Włochowie*] Kotnorow by miefzki obrázác/ Kupćie mili polacy ieft się w czym okazác. A kupiwfzy wykubuy po pióreczku z bárwy/ Poprzedamy ná ten ftroy one chude kárwy. *BielSat* B4 [*idem*] *BielRozm* 13.